

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/784/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613207870
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6613207870.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Lawyer Partners a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, proti žalovaným 1/ W. W., bývajúcemu v C. S., C. S. XX, 2/ M. T., bývajúcemu vo Q., M. X, 3/ J. R., bývajúcej v W., M. V. XX, 4/ C. H., bývajúcemu v W., D.. I. XX, 5/ Y. H., bývajúcemu v S., M. XX, 6/ Z. I., bývajúcej vo Q., Y. T. XX, 7/ M. H., bývajúcemu v M., M. XX, 8/ I. M., bývajúcemu v R., R. XXX, 9/ N. W., bývajúcemu v W., M. V. XX, 10/ J. B., bývajúcej v W., C. X, 11/ H. B., bývajúcej vo Q., D. X, 12/ I. B., bývajúcemu v W., M. XX, o zaplatenie peňažných súm, vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8Ro/258/2013, 7Ro/75/2013, 6Ro/210/2013, 6Ro/315/2013, 12Ro/238/2013, 12Ro/235/2013, 9Ro/162/2013, 9Ro/131/2013, 12Ro/196/2013, 6Ro/254/2013, 4Ro/255/2013, 10Ro/178/2013, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2014 sp. zn. 43Co/100/2014, zo 16. júla 2014 sp. zn. 1Co/177/2014, z 22. mája 2014 sp. zn. 43Co/85/2014, z 22. júla 2014 sp. zn. 2Co/78/2014, z 22. mája 2014 sp. zn. 43Co/365/2014, z 25. júna 2014 sp. zn. 41Co/371/2014, z 25. júna 2014 sp. zn. 41Co/225/2014, z 29. mája 2014 sp. zn. 43Co/166/2014, zo 14. júla 2014 sp. zn. 41Co/431/2014, z 25. júna 2014 sp. zn. 41Co/117/2014, z 28. mája 2014 sp. zn. 41Co/171/2014 a z 22. mája 2014 sp. zn. 43Co/271/2014, takto

rozhodol:

Veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 6 Cdo 784/2015, 6 Cdo 786/2015, 6 Cdo 790/2015, 6 Cdo 796/2015, 6 Cdo 802/2015, 6 Cdo 804/2015, 6 Cdo 808/2015, 6 Cdo 812/2015, 6 Cdo 814/2015, 6 Cdo 818/2015, 6 Cdo 822/2015 a 6 Cdo 824/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 6 Cdo 784/2015.

Dovolania odmieta.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uzneseniami z 22. novembra 2013 č. k. 8Ro/258/2013-7, z 18. novembra 2013 č. k. 7Ro/75/2013-7, z 19. novembra 2013 č. k. 6Ro/210/2013-7, z 12. novembra 2013 č. k. 6Ro/315/2013-7, z 12. novembra 2013 č. k. 12Ro/238/2013-7, z 12. novembra 2013 č. k. 12Ro/235/2013-7, z 21. novembra 2013 č. k. 9Ro/162/2013-7, z 20. novembra 2013 č. k. 9Ro/131/2013-7, z 13. novembra 2013 č. k.

12Ro/196/2013-7, z 20. novembra 2013 č. k. 6Ro/254/2013-7, z 15. novembra 2013 č. k. 4Ro/255/2013-7 a z 18. novembra 2013 č. k. 10Ro/178/2013-9 zastavil jednotlivé konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu (§ 10 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti týmto uzneseniam podala žalobkyňa odvolania. Uviedla, že v týchto veciach podala žaloby už v roku 2006 v elektronickej podobe, ktoré podania prvoinštančný súd odmietol prijať. Ústavný súd Slovenskej republiky už v obdobných prípadoch označil uvedený postup za protiústavný a vyslovil, že právne účinky týchto žalôb zostávajú zachované ku dňu ich podania. Súd prvej inštancie ale v daných prípadoch tak nepostupoval a konania zastavil, hoci pre to neboli splnené podmienky, nakoľko poplatok bol splatný už v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula posledným dňom roku 2009. Súd prvej inštancie preto tieto veci posúdil nesprávne, v rozpore s ustanovením § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označenými uzneseniami napadnuté uznesenia potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.), keď dospel k záveru, že žaloby podané elektronickými prostriedkami Okresnému súdu Lučenec dňa 11. apríla 2013 (na externom hard disku, pôvodne predloženom Okresnému súdu Veľký Krtíš), nemožno stotožniť so žalobami pôvodne doručenými prvoinštančnému súdu v marci 2006 urobenými elektronickou formou so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré prvoinštančný súd odmietol nezákonným spôsobom prijať. Súd prvej inštancie postupoval preto správne, keď vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku a keď konanie zastavil z dôvodu, že žalobkyňa v súdom určenej lehote súdny poplatok nezaplatila.

4. Proti uzneseniam odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolania. Žiadala zrušiť uznesenia odvolacieho aj prvoinštančného súdu a vrátiť veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala odňatie možnosti konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo v čase, kedy ju súd vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku, ho už nebolo možné podľa § 13 zákona o súdnych poplatkoch vyrubiť. Nebol teda daný zákonný dôvod na takýto postup súdu a následne nebol ani dôvod na zastavenie konania. Neobstojí ani záver odvolacieho súdu, že podania obsiahnuté na DVD nosiči neobsahovali časovú pečiatku, a preto nespĺňali náležitosti elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom. V danom prípade boli pôvodné návrhy riadne podpísané a spĺňali všetky predpísané náležitosti, a to aj z hľadiska časovej pečiatky.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolania v tejto veci boli podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky ich prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolaní, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Podľa § 166 ods. 1 prvej vety C. s. p. v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia lebo sa týkajú tých istých strán.

7. S prihliadnutím na totožnosť predmetu konania, totožnosť v osobe dovolateľky a skutkovú i právnu

súvislosť obsahu dovolaní vo veciach vedených pod sp. zn. 6 Cdo 784/2015, 6 Cdo 786/2015, 6 Cdo 790/2015, 6 Cdo 796/2015, 6 Cdo 802/2015, 6 Cdo 804/2015, 6 Cdo 808/2015, 6 Cdo 812/2015, 6 Cdo 814/2015, 6 Cdo 818/2015, 6 Cdo 822/2015 a 6 Cdo 824/2015 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), aplikujúc ustanovenie vyššie citovaného § 166 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p. tak, že predmetné veci spojil do jedného spoločného konania vedeného ďalej pod sp. zn. 6 Cdo 784/2015.

8. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolania boli podané včas na oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolaní a dospel k záveru, že ich treba pre neprípustnosť odmietnuť.

9. V prejednávanych veciach ide o dovolania podané v obdobných veciach, aké už boli v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skorších dovolaní tej istej žalobkyne - vid' napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 294/2013, 3 Cdo 331/2013, 3 Cdo 335/2013, 3 Cdo 336/2013, 3 Cdo 338/2013, 3 Cdo 340/2013, 3 Cdo 341/2013, 3 Cdo 350/2013, 3 Cdo 355/2013, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 416/2013, 5 Cdo 434/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 60/2014 alebo 8 Cdo 98/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Len na doplnenie poznamenáva, že závery v týchto odôvodneniach platia aj v prípade, ak odvolací súd založil nepreukázanie totožnosti podania (žaloby) urobeného elektronickými prostriedkami v roku 2013 s podaním (žalobou) urobeným elektronickými prostriedkami v roku 2006 na skutkovom zistení (jeho správnosť dovolací súd nemôže podľa § 243a ods. 2 veta druhá O. s. p., resp. teraz podľa § 442 C. s. p., preskúmať), podľa ktorého elektronické podania z roku 2006 neboli podpísané zaručeným elektronickým podpisom z dôvodu neplatnej časovej pečiatky, a teda, že nešlo o podania, o ktorých by bol Okresný súd Lučenec povinný konať s účinkami začatia konania v marci 2006. Navyše najvyšší súd poznamenáva, že ústavná sťažnosť žalobkyne týkajúca sa podaní z marca 2006 bola uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 133/07-99 zo 6. júna 2007 odmietnutá. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. V dovolacom konaní úspešným žalovaným najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.